

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

6 septembrie 2012(*)

„Libertatea de stabilire – Articolul 49 TFUE – Legislație fiscală – Impozit pe avere – Condiții de acordare a beneficiului reducerii impozitului pe avere – Pierderea calității de persoană supusă la plata impozitului pe avere ca urmare a transferului sediului social într-un alt stat membru – Restricție – Justificare – Motive imperative de interes general”

În cauza C-380/11,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de tribunal administrativ (Luxemburg), prin decizia din 13 iulie 2011, primită de Curte la 18 iulie 2011, în procedura

DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SpA

împotriva

Administration des contributions en matière d'impôts,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnii K. Schiemann, L. Bay Larsen și doamna C. Toader (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna R. Fereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 28 martie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SpA, de J.-P. Winandy, avocat;
- pentru guvernul luxemburghez, de C. Schiltz, în calitate de agent, asistat de M. Adams, avocat;
- pentru Comisia Europeană, de C. Soulay și de W. Roels, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunțată prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 49 TFUE.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între DI. VI. Finanziaria di Diego della

Valle & C. SapA (denumit? în continuare „DIVI”), societate de drept italian cu sediul statutar în Italia, pe de o parte, ?i administra?ia fiscal? luxemburghez?, pe de alt? parte, având ca obiect revocarea, ca urmare a transferului sediului social al societ??ii DA. DV. Family Holding Sàrl (denumit? în continuare „DADV”) într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului, a reducerii impozitului pe avere de care beneficia aceasta din urm?.

Cadrul juridic luxemburghez

3 Legea din 16 octombrie 1934 privind impozitul pe avere, astfel cum a fost modificat? prin Legea din 21 decembrie 2001 privind reforma anumitor prevederi în materie de impozite directe ?i indirecte (*Mémorial* A 2001, 157, p. 3312, denumit? în continuare „LIF”), reglementeaz? impozitul direct pe avere.

4 Din această lege rezult? c? organismele cu caracter colectiv sunt supuse la plata acestui impozit direct.

5 Alineatul 8a al legii men?ionate deschide posibilitatea de a beneficia de o reducere a impozitului pe avere ?i reglementeaz? condi?iile de acordare pentru persoanele impozabile la care se refer? articolul 1 primul paragraf punctul 2 din LIF, printre care figureaz? organismele cu caracter colectiv.

6 Alineatul 8a al LIF are urm?torul cuprins:

„1. Contribuabilii prev?zu?i la alineatul 1 primul paragraf punctul 2, care se angajeaz? s? înregistreze, prin alocarea din profitul dintr-un an fiscal determinat, o rezerv? în bilan? pentru a fi men?inut? în cursul urm?torilor cinci ani fiscali, beneficiaz?, pe baza unei cereri depuse împreun? cu declara?ia privind impozitul pe venit, de o reducere a impozitului pe avere datorat pentru acela?i an fiscal. Aceast? reducere se ridic? la o cincime din rezerva constituit?, f?r? s? dep?easc? totu?i impozitul pe venitul colectivit??ilor, majorat cu contribu?ia la fondul pentru ocuparea for?ei de munc?, datorat înaintea eventualelor imput?ri pentru acela?i an fiscal. Rezerva trebuie s? fie constituit? cu ocazia aplic?rii rezultatului exerci?iului de exploatare, îns? cel târziu la încheierea exerci?iului de exploatare care urmeaz? celui care a dat dreptul la reducere.

[...]

3. În cazul utiliz?rii rezervei înainte de expirarea perioadei de cinci ani în alte scopuri decât încorporarea în cadrul capitalului, cre?te cota impozitului pe averea contribuabilului pentru anul fiscal în discu?ie cu o cincime din valoarea rezervei utilizate.

[...]

În cazul unei fuziuni sau al unei absorb?ii, societatea absorbant? sau orice societate din grup poate reînnoi rezerva prev?zut? în bilan?ul societ??ii absorbite pentru a îndeplini condi?ia perioadei de de?inere de cinci ani.”

7 Legisla?ia luxemburghez? prevede posibilitatea ca o societate rezident? s? î?i transfere sediul social într-un alt stat, precum ?i consecin?ele fiscale ale unui astfel de transfer la articolul 172 din Legea privind impozitul pe venit (*Mémorial* A 1967, 79, p. 1228, denumit? în continuare „LIR”), cu modific?rile ulterioare, care face trimitere la articolul 169 din aceea?i lege.

8 Articolul 172 din LIR prevede:

„1. În cazul în care un organism cu caracter colectiv rezident î?i transfer? sediul statutar ?i administra?ia central? în str?in?tate ?i nu mai este contribuabil rezident, sunt aplicabile

prevederile articolului 169. Valoarea estimată a realizării ansamblului elementelor din activul și din pasivul bilanșului la momentul transferului [trebuie] reținut ca produs net al lichidării.

[...]"

9 Articolul 169 din LIR prevede:

„1. Profitul net realizat de organisme cu caracter colectiv dizolvate în perioada de insolvență este impozabil.

[...]

5. La momentul dizolvării, activul net investit este cel de la închiderea exercițiului de exploatare care precede dizolvarea, astfel cum a fost aprobat pentru calcularea impozitului pe venitul colectivităților. Dacă impozitarea nu a avut loc în legătură cu această sursă, se stabilește din oficiu prin taxare. Activul net investit trebuie diminuat până la valoarea profitului exercițiului precedent care a fost distribuit după închiderea exercițiului.

[...]"

Situația de fapt din acțiunea principală și întrebarea preliminară

10 DADV este o societate înființată conform dreptului luxemburghez. Până la 12 octombrie 2006, a avut sediul social în Luxemburg. La această dată și-a transferat sediul în Italia.

11 Pentru anul 2004, DADV a beneficiat de o reducere a impozitului pe avere de 50 965 de euro, ceea ce ar corespunde valorii impozitului pe avere datorat de această societate pentru o bază impozabilă de 10 193 000 de euro. Valoarea rezervei nedistribuite constituite, în temeiul alineatului 8a primul paragraf al LIF, pentru profitul pentru anul fiscal 2004 era de 254 825 de euro.

12 Din declarația de impunere depusă de DADV pentru exercițiul fiscal 2005 rezultă că aceasta a indicat o bază impozabilă de 9 364 604 euro, ceea ce ar genera un impozit pe avere în valoare de 46 820 de euro. Pentru scutirea de acest impozit, DADV a constituit o rezervă nedistribuită în valoare de 234 100 de euro.

13 Pentru anul 2006, DADV a declarat o bază impozabilă de 249 987 de euro, care determină un impozit pe avere în valoare de 1 245 de euro.

14 În cursul lunii decembrie 2006, DIVI a fuzionat prin absorbție cu DADV.

15 În calitate de succesor al DADV, pentru perioada în care a fost contribuabil în Luxemburg, DIVI a solicitat, în temeiul alineatului 8a al LIF, reducerea impozitului pe avere datorat de această societate pentru exercițiile 2005 și 2006.

16 Administration des contributions en matière d'impôts a respins aceste cereri pentru motivul că condițiile prevăzute la articolul 8a din LIF nu erau îndeplinite.

17 Astfel, la 15 iulie 2009, biroul de impozitare a emis o decizie de impunere în privința DADV pentru fiecare dintre anii în cauză. În prima decizie, referitoare la exercițiul 2005, administrația fiscală a estimat că baza impozabilă a acestei societăți era, la 1 ianuarie 2005, de 9 364 000 de euro și a stabilit, în consecință, valoarea impozitului pe avere datorat la 46 820 de euro.

18 În a doua decizie, privind exercițiul 2006, administrația menționată a stabilit baza impozabilă la 1 ianuarie 2006 la 9 131 000 de euro, iar valoarea impozitului pe avere datorat la 45

655 de euro.

19 Pe de alt? parte, în aceast? din urm? decizie, biroul de impozitare a stabilit c? DADV distribuise în mod prematur rezerva constituit? în sensul alineatului 8a al LIF pentru profitul din exerci?iul 2004. În consecin??, acest birou a impus DADV plata unei sume de 50 965 de euro, echivalând cu reducerea impozitului pe avere de care beneficiase aceast? societate în cadrul exerci?iului 2004.

20 Printr-o reclama?ie formulat? la 9 octombrie 2009, DIVI a solicitat modificarea sau anularea acestor dou? decizii de impozitare, sus?inând c? ar fi trebuit s? beneficieze de o reducere de impozit în temeiul alineatului 8a al LIF, în m?sura în care aceasta constituise o rezerv? nedistribuibil? astfel cum prevede aceast? dispozi?ie.

21 Întrucât administration des contributions en matière d'impôts nu a r?spuns la aceast? reclama?ie, DIVI a formulat la 15 octombrie 2009 o ac?iune la tribunal administratif prin care urm?rea modificarea sau anularea deciziilor de impozitare men?ionate.

22 În fa?a acestei instan?e, DIVI a sus?inut c? biroul de impozitare aplicase în mod eronat alineatul 8a al LIF. Aceasta a sus?inut c? DADV constituise în bilan?ul s?u o rezerv? special? pentru impozitul pe avere care corespundea unei valori de cinci ori mai mari decât cea a impozitului datorat pentru anii 2004, 2005 ?i 2006. Ca urmare a transferului sediului s?u social în Italia, DADV ar fi men?inut aceast? rezerv? în bilan?. Dup? fuziune, rezerva ar fi fost înc? men?inut? în cadrul rezervei de fuziune ?i s-ar afla în conturile sociale ale societ??ii absorbante la 31 decembrie 2008.

23 În aceast? privin??, în fa?a instan?ei de trimitere, administration des contributions en matière d'impôts a afirmat c? reducerea impozitului solicitat nu fusese refuzat? din cauza unei distribuirii premature a rezervei în sensul celui de al treilea paragraf al alineatului 8a al LIF, ci pentru motivul c? contribuabilul care solicit?, în temeiul alineatului 8a al LIF, o reducere a impozitului pe avere trebuie s? fie stabilit în Luxemburg la momentul în care acesta constituie rezerva men?ionat? ?i trebuie ?i s? r?mân? acolo pe toat? perioada în care este men?inut? aceast? rezerv?, corespunz?toare celor cinci ani fiscali urm?tori. Or, în spe??, DADV nu ar fi fost persoan? pl?titoare de impozit pe avere pe toat? perioada de cinci ani de de?inere a rezervei, astfel cum prevede primul paragraf al alineatului 8a al LIF.

24 Potrivit instan?ei de trimitere, deciziile de impunere în cauz? ar fi fost emise pentru motivul nerespect?rii cerin?ei privind supunerea la plata impozitului pe avere din Luxemburg pe toat? perioada prev?zut? de alineatul 8a al LIF.

25 Cu toate acestea, DIVI sus?ine c? interpretarea alineatului 8a al LIF re?inut? de biroul de impunere este contrar? dreptului Uniunii, în spe?? libert??ii de stabilire.

26 Instan?a de trimitere arat? c? alineatul 8a al LIF ?i în special condi?ia conform c?reia posibilitatea de a beneficia de reducerea impozitului pe avere depinde de men?inerea rezervei înscrise în bilan? pe perioada celor cinci ani fiscali ulteriori implic? obliga?ia ca o societate care solicit? s? beneficieze de aceast? reducere s? r?mân? supus? la plata impozitului pe avere în aceast? perioad?. Astfel, o asemenea dispozi?ie ar fi susceptibil? s? fac? mai pu?in atractiv? stabilirea unor societ??i rezidente într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului.

27 În aceste condi?ii, tribunal administratif a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarea întrebare preliminar?:

„Articolul 49 din Tratatul privind func?ionarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul c? se

opune unei prevederi, precum cea de la alineatul 8a al LIF, care condi?ioneaz? în primul paragraf acordarea reducerii impozitului pe avere de obliga?ia de a r?mâne persoan? supus? la plata impozitului pe avere luxemburghez pe parcursul urm?torilor cinci ani fiscali?”

Cu privire la întrebarea preliminar?

Cu privire la aplicabilitatea dispozi?iilor tratatului legate de libertatea de stabilire

28 În ac?iunea principal? nu se contest? faptul c? DADV, care este o societate constituit? în Luxemburg, ?i-a mutat ulterior sediul social din Luxemburg în Italia. Instan?a de trimitere arat? c?, în urma acestui transfer, DADV nu mai îndepline?te cerin?a supunerii la plata impozitului pe avere luxemburghez pe toat? perioada la care se refer? alineatul 8a al LIF, motiv pentru care i-au fost notificate deciziile de impunere în cauz? în ac?iunea principal?.

29 În aceste condi?ii, trebuie s? se arate c? reglementarea în discu?ie în ac?iunea principal? se limiteaz? s? atribuie, în privin?a societ??ilor constituite în conformitate cu dreptul na?ional, consecin?e fiscale situa?iei în care aceste societ??i se afl? atunci când înceteaz? s? mai fie persoane pl?titoare de impozit pe avere luxemburghez, în special ca urmare a unui transfer al sediului lor într-un alt stat membru (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 29 noiembrie 2011, National Grid Indus, C-371/10, Rep., p. I-12273, punctul 31).

30 În consecin??, DADV, care beneficiaz?, în calitate de societate constituit? în conformitate cu legisla?ia unui stat membru ?i având sediul social în cadrul Uniunii Europene, potrivit articolului 54 TFUE, de prevederile tratatului privind libertatea de stabilire, se poate prevala, a?adar, de drepturile care decurg din articolul 49 TFUE pentru a contesta legalitatea lipsirii, ca urmare a unui transfer al sediului într-un alt stat membru, de un avantaj fiscal pe care l-ar fi putut pretinde în considerarea perioadei în care a avut sediul social în Luxemburg ?i a fost astfel persoan? supus? la plata impozitului pe avere în statul membru men?ionat.

31 Rezult? c? prevederile Tratatului FUE referitoare la libertatea de stabilire se aplic? într-o situa?ie precum cea în cauz? în ac?iunea principal?.

Cu privire la existen?a unei restric?ii privind libertatea de stabilire

32 Articolul 49 TFUE impune eliminarea restric?iilor privind libertatea de stabilire. De?i, potrivit modului de redactare, prevederile tratatului referitoare la libertatea de stabilire urm?resc s? asigure beneficiul tratamentului na?ional în statul membru gazd?, acestea interzic, în egal? m?sur?, ca statul membru de origine s? împiedice stabilirea într-un alt stat membru a unuia dintre resortisan?ii s?i ori a unei societ??i constituite în conformitate cu legisla?ia sa (Hot?rârea National Grid Indus, citat? anterior, punctul 35 ?i jurispruden?a citat?).

33 Potrivit de asemenea unei jurispruden?e constante, trebuie considerate restric?ii privind libertatea de stabilire toate m?surile care interzic, îngreuneaz? sau fac mai pu?in atractiv? exercitarea acestei libert??i (a se vedea Hot?rârea din 5 octombrie 2004, CaixaBank France, C-442/02, Rec., p. I-8961, punctul 11, Hot?rârea din 6 decembrie 2007, Columbus Container Services, C-298/05, Rep., p. I-10451, punctul 34, Hot?rârea din 23 octombrie 2008, Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C-157/07, Rep., p. I-8061, punctul 30, ?i Hot?rârea din 15 aprilie 2010, CIBA, C-96/08, Rep., p. I-2911, punctul 19).

34 În ac?iunea principal?, trebuie s? se constate c? o societate de drept luxemburghez care î?i transfer? sediul social în afara teritoriului luxemburghez în perioada de cinci ani ulterioari anului fiscal în cursul c?ruia i-a fost acordat? o reducere a impozitului pe avere, precum cea în cauz? în ac?iunea principal?, este supus? unui tratament dezavantajos în raport cu o societate similar?

care îşi menţine sediul social în Luxemburg.

35 Astfel, în temeiul reglementării naţionale în cauză în acţiunea principală, transferul într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului al sediului social al unei societăţi luxemburgheze în perioada respectivă determină retragerea imediată a beneficiului reducerii de impozit, deşi o asemenea retragere nu intervine decât atunci când o astfel de societate îşi menţine sediul pe teritoriul luxemburghез. Beneficiul reducerii impozitului pe avere acordat unei societăţi care îşi menţine sediul social în statul membru în cauză nu este retras decât dacă rezerva prevăzută la alineatul 8a al treilea paragraf din LIF este utilizată înainte de expirarea perioadei de cinci ani, în alte scopuri decât includerea în capitalul societăţii.

36 Această diferenţă de tratament în ceea ce priveşte regimul beneficiului reducerii impozitului pe avere în cauză în acţiunea principală, care poate avea consecinţe negative asupra patrimoniului societăţilor care doresc să îşi transfere sediul social în afara statului Luxemburg, este de natură să descurajeze societăţile de drept luxemburghез să îşi transfere sediul în alt stat membru în perioada de cinci ani următoare anului fiscal în cursul căruia le-a fost acordată reducerea impozitului pe avere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 martie 2004, de Lasteyrie du Saillant, C-9/02, Rec., p. I-2409, punctul 46, Hotărârea din 7 septembrie 2006, N, C-470/04, Rec., p. I-7409, punctul 35, şi Hotărârea din 6 septembrie 2012, Comisia/Portugalia, C-38/10, punctul 28).

37 Contrar susţinerilor guvernului luxemburghез, diferenţa de tratament astfel constatată nu se explică printr-o diferenţă obiectivă de situaţie. Astfel, cu privire la o reglementare a unui stat membru care urmăreşte să acorde o reducere a impozitului pe averea care a fost realizată pe teritoriul său, situaţia unei societăţi constituite potrivit legislaţiei statului membru respectiv şi care îşi transferă sediul social într-un alt stat membru este similară cu cea a unei societăţi constituite de asemenea potrivit legislaţiei primului stat membru şi care îşi menţine sediul social în acest stat membru, în ceea ce priveşte reducerea impozitului pe averea care a fost realizată în primul stat membru anterior transferului sediului social (a se vedea în acest sens Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 38, şi Hotărârea Comisia/Portugalia, citată anterior, punctul 29).

38 Guvernul luxemburghез a susţinut iniţial că pierderea beneficiului alineatului 8a al LIF, în special pierderea retroactivă a reducerii impozitului pe avere pentru DIVI, nu este o consecinţă a transferului sediului DADV în afara teritoriului luxemburghез, ci a nerespectării celor două condiţii prevăzute în primul şi în al treilea paragraf ale alineatului 8a al LIF, care impun ca rezerva să fie menţinută în bilanţul societăţii pentru o perioadă de cinci ani ulterioară constituirii sale şi ca aceasta să nu fie utilizată în alt scop.

39 O astfel de argumentare nu poate fi primită. Pierderea beneficiului reducerii impozitului pe avere în cauză în acţiunea principală nu este consecinţă utilizării rezervei înainte de expirarea perioadei de cinci ani în alte scopuri decât cele prevăzute în al treilea paragraf al alineatului 8a al LIF. Astfel, din dosarul transmis Curţii reiese că DADV şi ulterior DIVI au menţinut în bilanţ rezerva prevăzută în primul paragraf al alineatului 8a al LIF. Prin urmare, după cum a recunoscut ulterior guvernul luxemburghез, pierderea avantajului prevăzută la alineatul 8a al LIF este consecinţă faptului că DADV nu a fost supus la plata impozitului pe avere luxemburghез în perioada de cinci ani ulterioară constituirii rezervei prevăzute în primul paragraf al alineatului 8a al LIF. Dacă DADV şi-ar fi menţinut sediul social pe teritoriul statului luxemburghез, ar fi continuat să beneficieze de acest avantaj fiscal.

40 Rezultă că diferenţa de tratament la care sunt supuse, în cadrul dispoziţiilor naţionale în discuţie în acţiunea principală, societăţile de drept luxemburghез care îşi transferă sediul social efectiv într-un alt stat membru în raport cu societăţile de drept luxemburghез care îşi menţin sediul social pe teritoriul luxemburghез constituie o restricţie privind libertatea de stabilire interzisă

în principiu de dispozițiile Tratatului FUE.

Cu privire la justificarea restricției privind libertatea de stabilire

41 Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că o restricție privind libertatea de stabilire nu poate fi admisă decât dacă se justifică prin motive imperative de interes general. În plus, în acest caz, trebuie ca aceasta să fie de natură să asigure realizarea obiectivului în cauză și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv (a se vedea Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 42 și jurisprudența citată).

42 Potrivit guvernului luxemburghez, restricția privind libertatea de stabilire ar fi justificată de obiectivul care constă în asigurarea unei repartizări echilibrate a competenței de impozitare între statele membre, în conformitate cu principiul teritorialității.

43 În această privință, trebuie amintit că menținerea repartizării competenței de impozitare între statele membre este un obiectiv legitim recunoscut de Curte (Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 45 și jurisprudența citată).

44 În împrejurări precum cele din cauza principală, restricția privind libertatea de stabilire constată că nu poate fi totuși justificată de cerința unei repartizări echilibrate a competenței de impozitare între statele membre.

45 În această privință, este suficient să se arate, astfel cum a susținut Comisia Europeană, că revocarea reducerii impozitului pe avere de care beneficia o societate și impunerea plății imediate în momentul transferului sediului social al acestei societăți într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului nu garantează competența de impunere a acestui stat membru și nici repartizarea echilibrată a competenței de impozitare între statele membre interesate. Astfel, însăși natura mecanismului de retragere a unui avantaj presupune că statul membru a acceptat în prealabil să acorde acest avantaj și, în consecință, să reducă impozitul pe averea contribuabililor rezidenți dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul 8a al LIF.

46 Restricția în discuție nu poate fi justificată nici de necesitatea de a garanta coerența regimului fiscal național, considerată de Curte un motiv imperativ de interes general (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 1992, Bachmann, C-204/90, Rec., p. I-249, punctul 28, și Hotărârea Comisia/Belgia, C-300/90, Rec., p. I-305, punctul 21).

47 Astfel, pentru ca un argument întemeiat pe o asemenea justificare să poată fi admis, trebuie stabilită existența unei legături directe între avantajul fiscal respectiv și compensarea acestui avantaj cu o prelevare fiscală determinată (a se vedea în special Hotărârea din 29 martie 2007, Rewe Zentralfinanz, C-347/04, Rep., p. I-2647, punctul 62 și jurisprudența citată). O astfel de legătură directă lipsește atunci când, printre altele, este vorba despre impuneri distincte sau despre tratamentul fiscal al unor contribuabili diferiți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 septembrie 2003, Bosal, C-168/01, Rec., p. I-9409, punctul 30, și Hotărârea din 1 decembrie 2011, Comisia/Ungaria, C-253/09, Rep., p. I-12391, punctul 77).

48 Or, reiese din analiza reglementării naționale din acțiunea principală că nu există o legătură directă între, pe de o parte, acordarea unei reduceri a impozitului pe avere unei societăți care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul 8a primul paragraf al LIF și, pe de altă parte, obiectivele urmărite de această reglementare, în special compensarea avantajului fiscal menționat prin venituri suplimentare în materie de impozit pe venitul colectivităților și de impozit comercial pe profitul obținut în anii menținerii rezervei prevăzute la alineatul 8a primul paragraf al LIF.

49 Prin urmare, după cum subliniază Comisia, caracterul îndepărtat și aleatoriu al unor astfel de impuneri ulterioare nu poate justifica restricția privind libertatea de stabilire introdusă de alineatul menționat al LIF.

50 În ceea ce privește obiectivul principal urmărit de regimul fiscal prevăzut la alineatul 8a al LIF, astfel cum a fost formulat în lucrările pregătitoare pentru adoptarea acesteia, și anume dezideratul de a majora veniturile fiscale naționale, este suficient de amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, urmărirea obținerii unor încasări fiscale nu poate fi considerat un motiv imperativ de interes general care să poată fi invocat pentru a justifica o măsură care este în principiu contrară unei libertăți fundamentale (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 1998, ICI, C-264/96, Rec., p. I-4695, punctul 28, precum și Hotărârea din 8 martie 2001, Metallgesellschaft și alții, C-397/98 și C-410/98, Rec., p. I-1727, punctul 59).

51 Rezultat din analiza de mai sus că o dispoziție națională precum cea în discuție în acțiunea principală nu poate fi justificată de motive imperative de interes general.

52 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei reduceri a impozitului pe avere este condiționată de obligația de a rămâne persoană supusă la plata impozitului menționat pe parcursul următorilor cinci ani fiscali.

Cu privire la cheltuielile de judecată

53 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei reduceri a impozitului pe avere este condiționată de obligația de a rămâne persoană supusă la plata impozitului menționat pe parcursul următorilor cinci ani fiscali.

Semnături

* Limba de procedură: franceza.